

MONIKIELINEN OPPILAS 6.–7. LUOKAN NIVELVAIHEESSA

Oppilaan taitojen kartoitus sekä oppimisessa yleisesti että suomen kielessä

- Oppilaan tuen tason kartoittaminen kielitaustasta riippumatta: tehostettu tai erityinen tuki, selvitykset, tuen alkaminen tai jatko. Kehittyvä opetuskielen taito ei ole peruste tuen portailla liikkumiseen.
- Äidinkielen ja kirjallisuuden oppimäärän tarkastelu ja suomen kielen osaamisen kartoittaminen: Oppilaalla tulee olla hänelle parhaiten sopiva oppimäärä. Oppimäärä voidaan vaihtaa tarvittaessa huoltajan suostumuksella.

Kodin ja koulun välisen yhteistyöpalaverin järjestäminen

- Lähikouluperiaate ja erikoisluokille hakeminen: erikoisluokilla opiskelee tällä hetkellä huomattavan vähän monikielisiä oppilaita. Tiedon saavutettavuutta voi parantaa avaamalla toimintamalleja suoraan huoltajalle ja oppilaalle.
- Suomalaisen koulutusjärjestelmän avaaminen: yläkoulussa siirrytään aineopettajamalliin. Pedagogisessa kulttuurissa suositaan edelleen oppimaan oppimista ulkoa lukemisen sijaan, arviointikriteerit aineenopettajamallissa tarkentuvat.
- Nuoren kasvatusvastuu on vanhemmilla: huoltajan velvollisuus on ilmoittaa poissaoloista, valvoa kotitehtävien hoitamista ja tukea läksyissä suomen kielen taidon puutteesta huolimatta.
- Yläkoulun oppiaineista on hyvä käydä keskustelua: uusien oppiaineiden aloittaminen, valinnaisaineiden valitseminen, valinnaisen kielen edut ja haasteet.
- Mahdollisuus tukiopetukseen ja omakieliseen tukeen säilyy myös yläkoulussa.
- Oman äidinkielen merkitys ja opiskelumahdollisuudet on tärkeä nostaa edelleen esiin.